

IJsland 2018

RONDJE IJSLAND maandag 25 juni 2018

Na een avondvullend programma mannillen waarbij ik hoe langer hoe meer me moet reppen om de eindmeet als eerste te bereiken omdat het tellen en onthouden van de aantallen en kleuren steeds beter wordt, met regen in bed gekropen.

We stonden op de parking van een uitzichtpunt aan, je raadt het, een waterval. Tof om 's morgens er een blik op te werpen maar in de regen die nog steeds niet opgehouden had is dat minder leuk en ontgaat je snel het mooie van het landschap.

Toch niet getreurd wij verder de N48 waar we op zaten na gisteren na de N360 en een kort stukje N35. Dan de N47 richting de Glymurfoss waar we naartoe willen wandelen in de hoop dat de zon komt piepen of alleszins de regen stil valt na het ochtend assortiment dat op de tafel verschijnt naar aloude gewoonte.

Op de N47 waar we ontbijten ook nog even de Skajasfoss een "kleine" waterval aan gedaan.

En dan zeggen dat we in ons Belgiqueske een waterval hebben ... Coo. Elke waterval die je hier tegen komt is groter dan ons ocharme COO waar mee zo mee uitpakt.

De wandeling naar de Glymurfoss is met horten en stoten.

Regenjas aan, regenjas uit ... zoals een goeie wandelaar paraplu boven halen en terug opbergen.

Tot we op de rivieroversteek botsen. Euh onoverkomelijk voor mijn eega.

Halfweg terug gedraaid en de waterval dus niet gezien.

Het "zou" de hoogste van IJsland zijn 189m.

Bij beter weer terugkomen ...

Dat "bij beter weer terugkomen" zal er niet van komen.

Een prachtig complex "Krauma" opgezocht.

Het einde voor de saunaliefhebber zoals wij.

Alleen een domme val, uitschuiver, van Hilde met een gebroken schouder tot gevolg maakt abrupt een einde aan ons rondje IJsland.

Nu dus van ene kliniek naar de andere om te zien hoe het verder moet.

Een uur nacht hier, drie uur thuis ... Bedtijd

RONDJE IJSLAND zondag 24 juni 2018

Via de N31 naar de N35. Halfweg even getankt en de gele gasfles, die leeg was, gewisseld. Ze leveren hier zelfs met de zondag benzine en diesel met de vrachtwagen

aan de pompen.

Aan het einde van de N35 de Kerid krater gaan af wandelen.

De moeite om te bekijken en een aanrader.

We hebben er nu drie gezien, drie verschillende en de vraag is welk is de meest facinerende is.

Een kleine groffe van een 200m doormeter, een middelgrote de deze van 500m mooi afgewerkt en een zeer grote en hoge alleen maar gravel.

Der liggen hier 3 kraters naast mekaar.

Den toerist die ze met de bus afzetten krijgt vijf minuten de tijd om hem te bekijken.

Een goeie wandeling neemt echter al snel een uurtje in beslag.

We wandelen ze allemaal af uiteraard.

Overall bordjes met "Help us protect the nature".

Cynisch, grappig of stom want 100meter verder graaft men de derde krater met kranen weg om

de zwarte en rode gravel te recuperen. Ze zouden beter schrijven 'help us protect our business".

Dat zou eerlijk zijn want het heeft met de natuur niks van doen.

Beetje verder de N36 om dan nog wat verder de N360 gravel te nemen.

Direct erin een waterkracht centrale en deze even doorlopen.

Op het einde van de N360 botsten we weer op een lava zwavelveld waar vermoedelijk heet water gerecupereerd wordt. Hoewel de rivier over een kilometer of meer damp, is er geen hot pool.

Maar eigenlijk zou je in de rivier kunnen gaan liggen want ik voelde dat deze juist van temperatuur was. Alleen veel te ondiep ... spijtig. Aan begin spuien ze er water van 100° in.

<https://www.goiceland.com/blog/tunnels-in-iceland/>

Ik vermoed dat we ze allemaal gedaan hebben behalve de toll tunnel.

Of we die nemen weten we overmorgen.

RONDJE IJSLAND zaterdag 23 juni 2018

Regen vanmorgen ... nog steeds de N1 en nu op zoek naar de Skogafoss.

Place to be voor de toerist ... en het mag er zijn.

Vanop de parking aanschouwen we de waterval.

Bottinnen aan en klaar voor de ochtendwandeling.

Kiekjes maken met de vleet, echt wel mooi.

De regen vermindert wat.

Na de waterval beneden geproefd te hebben wij de trappen op want het bergwegje hebben ze vervangen door trappen voor de duizenden die er op lopen. 450 trappen dat telt. Maar vergeleken met Noorwegen waar we er 1200 hadden op en bepaald moment (een aanrader deaar de wandeling) en dan nog trappen van 25cm hoog, dan verbleekt

deze er toch nog bij. Maar goed lollig is het wel.

Hoe dan ook de zichten zijn fenomenaal. Een must do is het zeker, vanaf boven aan de trappen hebben we nog 1,5km de rivier richting de Eyjafkallafelkull waar de stroom vertrekt, gevolgd.

Maar de overvloedige regen noopte ons om terug te keren.

Prachtige natuur. Er liggen zo een twintig watervallen op de rivier waarvan de laatste, 60m hoog en 15m breed, dus de apothecose is voor het water in ze verdwijnt.

Dat is zoals met vuurwerk, het beste wordt als laatste bewaard.

Verder de N1 voorbij Hella tot de Urrigafoss. De hele weg 70km stortregen.

Het was voorspeld. De Urrigafoss alweer een spectaculaire waterval.

Alleen zoveel regen en wiiiiiiind dat mijn fototoestel niet kon focuseren door de beweging van het tablet. Ik had geen vaste hand genoeg parkinson?

Op de filmpjes is dat duidelijk ... toestel tracht telkens opnieuw een juiste focus te vinden.

Dan maar de N30 ingedraaid op zoek naar de Secret Lagoon in Fludir.

Wat in de hot spring pool gaan genieten bij slecht weer. Zalig zeker, zeer zeker.

Tussen 17u30 en 20u30 er in gelegen. Goed hé.

Tussen 36° en 42° en soms ietsje petietsje meer waar het 100° water in de pool loopt.

Eerste maal dat we denken ... aanvaardbare inkom zoveel al het zwembad in Lier.

18euro.

Terug de N30 op van waar we kwamen om dan de N31 te nemen tot aan de brug waar intussen de camper is opgewarmd van het rijden en we net voor de brug blijven overnachten.

Slaapwel.

RONDJE IJSLAND vrijdag 22 juni 2018

Zal ik nog wat prozaisch geschrijf (voor zover mijn gekrabbel proza is) toe vertrouwen aan mijn vriend facebook. (voor zover dat mijn vriend is want hij wil me geregeld geld aftroggelen)

Zeer vreemd gisterenavond. om 23u30 ... donkere avond omdat er zoveel wolken zijn. Twee avonden na mekaar de twee uitersten. Gisteren geen wolkje en vollop zon en nu volledig bewolkt en de zon staat boven de wolken we zien het enige gat in de wolken NET boven de gletsjer ... alleen daar en juist daar in de verte geen wolk. Mooi maar wel straf maar zeker zeer veel toeval. Tof fotootje.

Maar de parking waar we een nachtje gingen verpozen (Ik moet dat zo noemen want camperen mag blijkbaar niet dus rusten we uit of verpozen we) lag in de ogen van mijn eega een hoop schroot.

Klopt maar toch een speciale hoop rommel. I profielen van en meter hoog in alle richtingen geplooid.

Je vraagd je direct af hoe je dat geflikt krijgt en waarom want ik ken geen kraan of

machine die dat klaar krijgt om dergelijke liggers zo geplooid te krijgen.

Eenvoudige uitleg op de borden op de parking las ik als ik 's nachts effen uit mijn bed kroop om de blaas te lichten. Waarvoor lange dagen en veel licht al goed zijn.

In 1994 is een vulkan hier uit gebrasten en heeft een gletsjerrivier aan gemaakt en doen zwellen en heeft heel de ringweg verzolgen over 32 km en alles waaronder de verschillende bruggen mee gesleurd.

Waar die op 5000m³/s berekend waren moesten ze zomaar even 50000m³/s slikken, Ik probeer me dat dan voor te stellen.

2500 tankwagens van 20m³ naast of achter mekaar om detelijke hoeveelheid te bereiken en dat dan elke seconde.

Wat en immense brute kracht moet dat geweest zijn.

Ik kan met het nauwelijks voorstellen.

Waar ik enig dagen terug berekende dat bij 5000m³/s op een jaar tijd de hoeveelheid van de noordzee naar beneden stroomt was dat hier met die hoeveelheid in en maand.

Het heeft uiteraard geen maand geduurd maar geeft me en inzicht in de enorme hoeveelheid,

een rivier vol brokken ijs van immense grootte met kromme profielen als gevolg.

Verder de N1 tot net voor Vik. Ligt daar een berg twee kilometer midden in het zwarte strand.

Het was tot 1920 een eiland twee kilometer in zee tot de Katla vulkaan uitbarste (nu berg 1420m hoog en geboor van de Eyjafjallajokull dienen van 2010 ge weet wel.) en toen veroorzaakte deze een lava ijs stroom van 300000m³/s euh we doen er nog maar een schepje boven op nog tien maal meer dan die hiervoor.

Kan ik me al hellemaal niet meer voorstellen heel de Noordzee in een week.

Na de uitbarsting was er geen eiland meer ... de zee was over acht kilometer terug gedrongen en er was een (zwart) strand van acht kilometer breed. En plat dat dat is.

Sindsdien heeft de zee vier kilometer terug gewonnen en is vanaf de berg of het eiland nog een strand van 2km.

Gisteren een mooi, sublieme wandeling naar de Svartifoss maar hier een rondje berg van 3km en een naar boven 210m is prachtig.

De wandeling voor de echte wandelaar. Een aanrader even voor Vik richting Reykjavik.

En beneden een pracht van een startveld om te paramotoren met mogelijk zonder probleem een toplanding te maken zelfs voor trike.

Boven op den berg de grootste begraafplaats die ik al gezien heb ... 3 graven. □□□

In Vik zelf het klassieke patroon tanken en water bijvullen maar ook nog op de pier een wandeling om dan de berg over de N215 in te draaien tot helemaal het einde 6km verder.

Het beruchte zwarte strand wat den toerist weer moet gezien hebben.

Bassaltcliffen en grotten leuk als avondwandeling.

Een "misschien" must see. □ en de dag is alweer om.

Een wist je datje als afsluiter en nieuw voor mij ... die Lupinen zijn ideale planten voor zand en slechte ondergrond zoals ze bij ons helmgras zetten in de duinen om die

tegen erosie te beschermen. Alleen staan ze hier overal.
Bovendien leuk om weten dat die eigenlijk uit Alaska komen zeer koudebestendig.

RONDJE IJSLAND Donderdag 21 juni 2018

Na het nachtvluchtje ... ook lang in bed gebleven. Moe, moe , moe ...
Maar het morgen zonnetje, fantastisch.

Alleen hoe snel het weer hier kan omdraaien.
Vertrekken met zalig weer en terugkeren van de wandeling amper een uurtje later met regen en wind 50knopen storm.

Opvallend wat ze hier niet hebben ... geen leger, geen treinen, geen lijnbussen, geen autowegen,
maar wel kilometers velden met lupinen en tienduizenden schapen.
De lupinen staan nu prachtig in bloei hele bergen vol purper.

Naast de N1 een weg in gereden achter een toeristenbus.
Een weg 2km lang die we nooit zouden nemen als die bus er niet had in gereden.
Tegen minder dan vijf per uur ... kruipsnelheid door putten ... je houdt het niet voor mogelijk
dat men je daar in stuurt naar een toeristisch punt.... Skaftafell. (N ° ' " W ° ' ")
Maar het is de moeite om te zien. Het einde van de gletsjer. Machtig maar je voelt je klein en het is eigenlijk beangstigend maar onvoorstelbaar hoe nietig je bent.
Die ligt daar al onderduizende jaren en zal er nog veel langer liggen als dat korte stukje dat wij hier rondlopen op diene bol.

Dan even een zijweg indtaaien ... wij denkende zelfde situatie als even ervoor.
Maar nee ipv een gravelweg met putten een twee richtingstraat met asfalt over 2km.
Contrast kon niet groter op vijf minuten tijd.
Op zoek naar de Svartifoss die op de michelin kaart vermeld was.
Op de parking stond het plakkaat met de route al duidelijk ... 1,4km 250m naar boven.
Maar het weer was weeral eens om geslagen regen weg en rustig.
Dit was een bomma en bompa wandelingjust wat we als oude van dagen moeten hebben.
Rustig boswegje zoals ze met honderden in Oosterrijk en Zwitserland te vinden zijn.
Zalige wandeling tussen het GROEN ????

Onderweg nog een lokale stroom productie centralen in een barak tegen gekomen.
Een waterturbine(ke) één schoepenrad en daar rechtstreeks op de as een alternator.
Heeft gewerkt tot 1973 om electriciteit te voorzien voor omwonenden, den boer.
Euh ... tussen de 10 en de 15 KVA, der zal veel op gewerkt hebben.
De frequentie navenant en de spanning zal ook wel serrieus gefluctueerd hebben.
Een lamp kan daar tegen maar voor meer zal het niet gediend hebben, denk ik.
Misschien nog een motorke hier of daar.

Dan naar de Svartifoss. Prachtig om de gestolde basalt te zien.
Overall liggen de zeskantige stenen rond te slingeren.
Ge zou denken dat ze zo geproduceerd zijn in fabriek.
Ook achter en naast de waterval is de zeskant basalt wand te zien.

Nog wat verder naar boven op de terugweg en daar stonden we verstomd.
We zagen het gravelveld met putten liggen waar we twee dagen voordien door hadden gelopen. Van op hoogte machtig te zien.

Terug naar beneden en op een parking langs de N1 een douchke gaan nemen.
Dag voorbij.

RONDJE IJSLAND Woensdag 20 juni 2018

Na de klassieke ochtendrituelen □□ wc, shave, tanden, haar,
smink, lenzen, pillen, etc ... de N1 op.
Een 35 km verder leuke parking met begin wandeling naar de gletsjer een uurtje of
twee heen en weer. Alle foto's gechrashed. SD kaart er aan.
De nodige herstellingen en hoera het lukt weer maar de foto's weg.

Dan maar verder en komen aan de ICE LAGOON, dé plaats waar elke toerist die
IJsland aan doet wil zijn. Behoudens de Blue lagoon waar ze de Toerist niet pluimen
maar afdieven. Die laten we achterwege 135euro om daar even in het water te gaan
liggen ... met heel Antwarpe moar

Soit de ice lagoon is effectief de moeite. Het is weer eens wat anders op een zwart
zand strand te wandelen tussen de ijsschotsen. En in de lagoon zelf, de schotsen
drijven er netjes in het rond richting uitgang ... de rivier om dan met de golven op het
strand gekieperd te worden.

Voor wie tussen de schotsen met de zodiac of een amfibievoertuig ala Kapitein
Zeppos wil varen betaalt 60euro voor vijf minuten. (Ze zeggen wel een kwartier maar
geklokt is het vijf minuten ze rekenen op zijn IJslands en de tijd om reddingvest
aan te doen, in en uitstijgen, uitstappen en uitleg inbegrepen.) T'is maar dat ge het
weet als ge naar hier zou komen.
Maar het mag hé, niks op tegen, want ze moeten hier op twee maanden hun jaar goed
maken
maar trop is teveel.

Nog tot in Hofn de N1 gedaan en joepie, we zijn heel IJsland rond ... terug aan het
begin.
Morgen verder alle straten van de zuidkant opzoeken die we nog niet deden.
Wanneer ik terug in ons apenlandje zal zijn, zullen we alle met MH berijdbare wegen
gedaan hebben.

RONDJE IJSLAND Dinsdag 19 juni 2018

Wat minder goe weer, ale IJslands weer zeker.

Na ons gezwem in het natural bath gisteren daar maar op de parking blijven staan.

Vanmorgen pas om 9 uur uit onzen tram gesukkeld en hop de N1 op.

We zien wel ... effen verder twee Australische lifsters uit Sidney opgepikt, meisjes van 18 die zes maanden Europa rond reizen en een week even IJsland aan doen.

Moderne tijden zeker maar vooral een goeie bankkaart mee gekregen van thuis denk ik.

We waren lui en een eind verder op de N1 omdat het aangenaam weer was onze strandstoel buiten gehaald. Eerst een seriueze afstofbeurt.

Toen de zon verdween wij op terug de N1 op en alweer wondere zichten gezien niet op foto vast te leggen. Wat verder een zeer vreemd zicht de bergen die onderbroken zijn over euh x kilometer. Straf.

Dus even verder wij er naartoe een 1,5km links weg van de N1 over een weg waar je amper 5km/u kan rijden of je hebt brokken.

En effectief overweldigende landschap.

Precies in het stenen tijdperk.

Blijkt achteraf het Skaftafell Vatnajokull national park te zijn.

Ik "vermoed" de restvlakte van een eeuwenoude gletsjer.

Lijkt op een woestijnlandschap maar dan uit gravel.

Met putten er in zoals kraters van bominslagen, deed me denken aan de normandische kust, van 3 tot 5 meter diep. Kilometers ver in alle richtingen. We hebben dan maar onze rugzak genomen

en er door gaan wandelien tot aan een rivier waar we niet over konden.

Leek wel spelen als kinderen in een zandbak euh gravelbak.

Voor ons een must see.

RONDJE IJSLAND Maandag 18 juni 2018

Via de N26 naar de Trollkonufoss die we niet gevonden hebben.

De N26 dan tot aan de N1 gereden, we zitten nu helemaal in het zuiden.

We gaan dus tussen de massa toerist alle punten langs de N1 afhaspelen.

Eerste aan de orde is de Seljalansfoss vlak aan de vulkaan Eyjafjallajokull, dienen die in 2010 het luchtverkeer in Europa zo gestoord heeft met uitbarsting in maart en april. Het was weer eens een andere waterval. Zoals iedereen der ook eens acytedoor lopen want dat hadden we bij nog geen enkele gekund.

Na het middagmaal de luiarik uithangen, nie van onze gewoonte en dus in het buitenzwembad midden in de natuur ver achterin een berg, gaan liggen. Alleen we moeten der eerst een wandeling van 20 minuten voor maken maar dat is mee genomen als de omgeving zo boeiend mooi is.

Maar je hebt toch veel mensen met een hersenkronkel als je zo rond je kijkt.
Van egoïsjes die zolang ze in de kuip liggen het beste plaatsje voor zich opeisen tot diezelfde die O zo preuts zijn dat het om te huilen is of er eens mee te grijslachen valt.

Het zullen wel MeToo'ers zijn zeker. En ze zijn met velen hier ... maar als je in de natuur wil gaan plonsen dat laat je maar beter die preutsheid achterwege mijn gedacht.

Anders beter niet want der staan geen kleedhokjes laat staan gescheiden. □□□
Grappig om mensen bezig te zien. Zeer grappig.

RONDJE IJSLAND Zondag 17 juni 2018

Op de Gullfoss parking mochten we blijkbaar niet overnachten en aan de Geysir waren ze ook niet happy dus ons 1km voorbij gullfoss maar neer geploft. So what ... plaats genoeg.

Goed nachtje gehad en wij de ochtendwandeling naar de Gullfoss.

Wat een waterval alweer. Er zullen alw el honderduizenden voor ons Ggeweest zijn en er zullen er oo nig zoveel na ons komen maar het is Een must see zoals ze het zeggen. En inderdaad het is de moeite.

2000m³ per seconde dat er door stroomt. Al het water van de noordzee in één jaar. Je kan dat niet vaten op foto of video. Je blijft er op kijken. Gewoon machtig en overweldigend.

Al miljoenen malen gefotografeerd waarschijnlijk.

Mijn volgende camper stond daar op de parking.

8 x 8 om zeker overal op en over te geraken. Kan het nog cooler?

Dan toch maar verder zeker even terug de N35 op om dan de N30 te volgen die de HVITA rivier volgt.

Dit is de rivier waar na de canyon het water verder in stroomt.

Na zowat 10km rijden we er over en langs ... mooi is te zacht uit gedrukt.

Al dat water dat even ervoor van de waterval duikelde loopt nu hier voorbij.

Korte berekening leert dat het er een uurtje over doet 10km/u.

Maar ik kan er de helft naast zijn. So what.

Dan de N32 op na de nogal lange N30 die 30km lang was.

DE N32 nog een beetje langer om de N26 op te rijden.

Dan de F208. We wagen het er op over een 30km.

Deze gravel te volgen ... voorgangers verzeerden ons dat er geen doorwaadplaatsen zijn.

Mooi weg maar nipt voor de camper.

Aangekomen in Landmannalaugar.

Morgen in de pool gaan liggen.

Minpunt het regent en dat vergalt het een beetje.

Zonnetje (op aanvraag) zou welkom zijn.

RONDJE IJSLAND Zaterdag 16 juni 2018

Mijn literaire ontboezemingen van de dag. De dagen worden hier korter en korter.
Als je doodmoe in je bed duikt en het is \O zo rustig is dan lig je om 12 uur 's middags
nog te maffen.

De dag is dan al half hoewel de zon tot middernacht schijnt.

Voor wie ooit Pingvellir bezoekt is de weg N52 als omweggetje zeker een aanrader of
er allezins eens in te rijden over 30km vanuit Pingvellir.

Wereld erfgoed UNESCO en dat is het ook.

Vergezichten om u tegen te zeggen. Je tracht ze in u op te nemen maar dat lukt niet.

Je wil dat vasthouden maar dit is waarschijnlijk weg als je terug thuis bent en een foto
zegt compleet niks.

Je moet dat gezien hebben.

Maar goed wij de N52 verder afgereden tot in Pingvellir waar ze de toeristen met
bussen aanvoeren.

Je weet wel een deel van de Golden Circle wat je naar schijnt moet gezien hebben.

Wat die gouden cirkel ook mag zijn en hoe die loopt, I don't know.

En ja waarschijnlijk zal ik nooit in het staatkundige of juridische Amerika komen
maar naar schijnt ben ik vandaag wel tectonisch in Amerika geweest. A small step
over de kloof van de EuroAziatische plaat naar de Amerikaanse tectonisch plaat
naar ze ons hier wijs maken. Geboren op de ongelovige Thomas ... ben ik altijd
kritisch.

En als ik in de kloof stond was het niemandsland zeker.

Ma ja het is de moeite om eens te zien.

De hele toeristische wandeling met alle toeters en bellen afgedaan.

Pingvellir moet sinds 930AD belangrijk geweest zijn zowel om wetten te publiceren
als om recht te spreken onthoofden, ophangen, in de 100° plassen gooien en al
dergelijk fraais.

19 juni 1944 werd ook hier de onafhankelijkheid van Denemarken afgekondigd en
getekend.

De twee platern gaan elk jaar +3mm uit mekaar en na 10000 jaar zijn ze 70 meter uit
mekaar gegaan en is den bole hier 30m gezakt. Der staan hier overal van die gele
dinges op drie poten waarvan ik niet weet waarvoor ze dienen maar ik vermoed om de
aardbevingen en/of de drift te meten.

Alleszins een extreem mooie lokatie om (lawaai)festivals te organiseren genre
tomorrowland.

Prachtige lokatie met machtige achtergrond. En ge stoort er niemand behalve schapen
en de muggen.

Ze hebben dat al eens gedaan te zien op de foto's in 2004 bij 50jaar onafhankelijkheid.

Ze hebben nu toch den ventilator schakelaar gevonden.

De wind is weg maar ze hebben de waterkraan open gezet. □□□□

Hop de N365 en verder door de N37, we zitten al in de drie reeks, de vier hebben we overgeslagen, richting Geysir waar naar verluid de echte geysers te vinden zijn. Misschien ook een hot spring pool want langs allen kanten van de weg loopt er water uit de grond van 100° celcius waar ze ons voor waarschuwen. Ma ja Geysir valt al tegen als je er aan komt winkel verkoop van al wat ze proberen te slijten aan de toerist met veel money en der zijn er naar mijn goesting al te veel.

Maar goed in Geysir de geysers bekeken en gefotografeerd eeeeeen gefilmd. Leuke wandeling ... ba ja een must do zeker. De moeite omdat eens in levende lijve te zien.

Wij nog even verder de N37 om dan de N35 op te gaan richting Gullfoss om onderweg een nachtparking te zoeken.

RONDJE IJSLAND Vrijdag 15 juni 2018

Het was nogal fris vannacht ... spelen met het vriespunt. De wind maakt het nog kouder en waait door spleten en kieren. Ge moet dus niet denken dat het hier leuk is en al wat ik de voorbije 23 dagen heb neergepend niet geromantiseerd werd. Intergendeel. Dus niet aan te raden om hier op verlof te komen, der zijn betere plaatsen. En dan te weten dat de IJslander de toeristen plukt als een kalkoen.

Wij vanmorgen weg richting Eldborg een 37km verder van waar we stonden. Geeft de mogelijkheid om de MH economisch op te warmen. Gewoonte om 's morgens eerst een half uurtje te rijden en dan te ontbijten.

Vanaf de parking (N64°1747'47" W22°19'20") langs de N54 is het 3km wandelen, ochtendwandeling, naar de Eldborg krater en zijn naaste kinderkrater. Een 2u30 wandelen. Blijft facinerend zo een vulkaan hoewel deze niet zo groot is als de krater aan Myvatn. Die was 1km diameter, hier een goeie 200m maximum. Het kleine kraterje in wandelen, wie moest het ook weer deon uiteraard, geeft een leuk gevoel wetende dat daar gloeiende lava ooit uit spoot.

Verder de N54 naar Borgarnes om een grote cleanup te doen. Diesel, water, kuis, stofzuig en foor voor vier dagen want we trekken de hooglanden in weg van de bewoonde wereld.

Voila bovenkant van de kaart hebben we gehad. Kaart half om geplooid en we beginnen aan het zuiden.

Effen terug de N1 op en dan de N50 en vervolgens de N518 tot aan de Hraunfossar en de Barnafoss. De eerste is een waterval van een kilometer breed ik noem het eerder een watergordijn. Je blijft er op kijken.

De tweede is de aanloop er naartoe. Vertaald de kinderwaterval omdat volgens de overlevering (de sage) de twee kinderen die niet meer naar de kerstmis. Mochten gaan over de natuurlijke gewelven van de waterval zouden zijn gelopen en er in gevallen dito verdwenen waarna de moeder het bruggewelf zou afgebroken hebben waar nu een brugje ligt. Leuk verhaal dus. Alleszins er zijn nog een paar stenen gewelven waar het water onder door stroomt. Normaal, waar blijft het vandaan komen, loopt er 50m³ per seconde door die rivierkeel maar dat gaat tot 500m³ per seconde en dan staat dat ding vol of loopt het zelfs over volgens de foto's. Ik kan me dat al moeilijk voorstellen.

Effen een brute snelle telling om dat toch te vatten. Neem de Noordzee tussen Engeland en Frankrijk 30km breed, neem aan 200m diep en neem 300Km lang van Brest tot ter hoogte Rotterdam. Dat is 18.10 tot de eflde m³. Aan een gemiddelde van 250m³ pers seconde loopt hier dan in 5 jaar de noordzee door. En dit is een klein watervalleke. Soit brut gerekend.

Een inschattingfout te wijten aan Michelin ... de N550 is geen N550 maar een F550. Dus moeten we terug via de N518 naar de N50 om dat de N52 te nemen. Verwacht volgens de kaart gravel ... maar joepie asfalt. Der spoot hier langs de kant weer kokend water uit de grond. Beetje te warm om in te gaan liggen dus halfweg op een parking rust.

RONDJE IJSLAND Donderdag 14 juni 2018

Dag 22 en meer dan 3000km verder waarvan 2000 in IJsland. Voor wie ons nog volgt en het nog niet heeft op gegeven, de kaart van IJsland er bij heeft genomen, zijn we vanmorgen vertrokken in Stykkisholmur de N58 op om dan de N54 verder te volgen helemaal het schiereiland (vulkaanrif) rond. Gisteren hadden we er al een heel stuk (75km) van gedaan op moddergravel. Vanaf nu is het asfalt. Maar we hebben vermoedelijk het echte IJslandse weer namelijk regen en wind, veel wind. Als je naar hier komt en dat gedurende 14 meemaakt dan beklag je het jezelf dat je niet voor Italië hebt gekozen.

Effen een zijsprong gedaan op de N577 om het shark museum te bezoeken. Tof en leerrijk maar alweer verschrikkelijk duur. Wist je datje haaienvlees is giftig een stukje eten en je bent er aan. Gekke mensen gaan da beest dan in stukken van 10kg versnijden, btw jagen op haaien is niet verboden, ze gaan dat doen in Groenland want hier zitten er geen, en die stukken laten ze dan 6 weken rotten om ze dan in de natuur gedurende nog eens 6 maand op te hangen. Dan is dat vlees gefermenteerd en euh eetbaar. We mochten een paar stuken proeven Om van te ko... en Hoe krijgen ze het binnen. De olie ervan zou tot in de jaren vijftig gebruikt zijn om te verlichten zeer goede olie en heel dun naar schijnt.

Nadat de electriciteit kwam, was dit een afvalproduct.
Nu steken ze het in WD40 heb ik me laten wijs maken.

Langs gans de weg ligt de lava en de vulkaan neerslag die werd uitgespuwd al enkele honderduizende jaren. Foto zeggen niks, het is een idioot landschap zou ik zeggen. Vreemd is misschien beter maar als je het niet gezien hebt kan je je het niet voorstellen. Brokken gruis van een paar meter groot slingeren overal rond.

Een stop & go aan de Kirkjufoss. De regen was nog motregen.
En dan na Olafsvik was de regen weg en een flukse wandeling van een tweetal uur naar de Kerlingarfoss.
Die was wat groot maar even verderop hebben we onze persoonlijke romantische foss gevonden. Net niet in het water gelegen.
Dan verder de N54 op en het rondje N574 ... chance want de N54 is gravel en den deze niet.
Langs de N574 de lavagrotten tegen gekomen en ons toch maar laten verleiden om ze te bezoeken, once in a lifetime, hoewel alweer duur, te duur. (30e:pp) De grotten zijn de moeite waard om zien maar niet zoveel waard. Even verderop ook nog de kliffen gaan bekijken.

En dan de rest van de N574 en terug op de N54 wind wind wind wind ...
Net niet de baan af waaien. Nog nooit mee gemaakt. Bangelijk.
Zoveel wind dat ik in vijfde niet kon rijden, dat haalde de motor niet.
Uiteindelijk dan toch een rustplaatsje gevonden in een inham waar de wind "Wat" minder was om de nacht niet wakker te liggen. Toch mijn oordoppen maar in steken.

RONDJE IJSLAND Woensdag 13 juni 2018

Wij vroeg uit de veren ... er stond een zwarte piste wandeling op het programma.
500m up & down valt wel mee. Chance gehad dat het weer mee zat, wel overtrokken geen zon maar toch geen regen.
Mooie wandeling met prachtige uitzichten.

Na het middageten begon het te regenen ... de eerste dag van de 20 dat we geen zon of gewoon lichte bewoking hadden. Dus maar wat weg afgelegd de N60 verder op tot we de N54 in konden draaien en dat was weer eens wat anders.
Gravel en regen over 60km moddergravel. De camper zag er niet uit.
En zoals het hoort was er onderweg een IJslander de panelen langs de weg aan het boenen.
Die zien blijkbaar ook al eens vuil van stof en modder.

Toen we aan de N58 waren, was de regen gedaan en ook de gravel □□□□

We geraakten tot in Stykkisholmur waar we een uur de camper hebben gekuisd. Onze camper weet niet waar hij het heeft ... normal wordt hij als het een beetje mee zit eens om het jaar gekuisd ... nu al elke 50km bij elk tankstation.

Ook nog even het vulkaan museum binnen gewipt. Nuttig en leerrijk.
Maar de musea zijn zoals al de rest verschrikkelijk duur.

RONDJE IJSLAND Woensdag 13 juni 2018

Wij vroeg uit de veren ... er stond een zwarte piste wandeling op het programma.
500m up & down valt wel mee. Chance gehad dat het weer mee zat, wel overtrokken
geen zon maar toch geen regen.
Mooie wandeling met prachtige uitzichten.

Na het middageten begon het te regenen ... de eerste dag van de 20 dat we geen zon of
gewoon lichte bewoking hadden. Dus maar wat weg afgelegd de N60 verder op tot we
de N54 in konden draaien en dat was weer eens wat anders.
Gravel en regen over 60km moddergravel. De camper zag er niet uit.
En zoals het hoort was er onderweg een IJslander de panelen langs de weg aan het
boenen.
Die zien blijkbaar ook al eens vuil van stof en modder.

Toen we aan de N58 waren, was de regen gedaan en ook de gravel □□□□

We geraakten tot in Stykkisholmur waar we een uur de camper hebben gekuisd. Onze
camper weet niet waar hij het heeft ... normal wordt hij als het een beetje mee zit eens
om het jaar gekuisd ... nu al elke 50km bij elk tankstation.

Ook nog even het vulkaan museum binnen gewipt. Nuttig en leerrijk.
Maar de musea zijn zoals al de rest verschrikkelijk duur.

RONDJE IJSLAND Dinsdag 12 juni 2018

Na vertrek nog een stukje de N62 gevolgd om dan terug op de N60 terecht te komen.
Mooie zichten maar veel afstand.
We begiinen aan de wegpanelen gewend te geraken.

Bruggetje en versmalling, hoeveel we er al gehad hebben, niet te tellen
Komt er iemand van aan de andere? Neen OK. JA euh ... wie gaat wie voorrang
verlenen? Voorrangpaneel kennen ze hier niet maar toch is dat geen probleem.
Iedereen laat iedereen galant voor gaan.

Gravel ahead paneel t'is weer van da, oeioei voor hoelang zal het zijn?

Schape op de weg over ... ze zitten overal waarom dat paneel is ons niet duidelijk.

Tafel en boom ... aha hier kunnen we ons zetten.

Binde berg of heuvel ... die ziet niks en wij ook niet.

En nog de M vanwaar die komt is een vraag. Bij ons is dat de metro.
Hier het plaatsje waar je mekaar kan kruisen en in de tunnel is dat geen overbodige luxe.

Tegen een uur of zes aan een hot spring pool gestopt en er gaan in liggen zowat 2,5 u.
Aan het socialiseren geweest met twee neger Amerikanen uit Detroit, een koppel rasechte Amerikanen uit Washington city, een Duitser die in de US woont, twee Vlamingen uit Dendermonde, een Italiaan uit Turijn en een koppel Oostenrijkers uit Wenen.

Ik denk dat ik er nog een paar vergeet. De kuip zat regelmatig vol. Nadien recht het bed in gedoken.

RONDJE IJSLAND Maandag 11 juni 2018

Even voor de Dynjandifoss uitgeslapen en na een paar kilometers de N60 verder gebold aan de waterval toe gekomen. Wat is mooi en welke is de mooiste ... een heel psychologische discussie.

Deze is alleszins zeer mooi waar de anderen die we tot nu toe zagen ook het kenmerk spectaculair, indrukwekkend en impressievol als adjectieven konden mee krijgen; Maar ook deze mag die toegewezen worden.

Perfect om een ochtendwandeling er naartoe te maken.

Dan de N60 verder en dit is wat je noemt extreem. Gravel t'ja de ebrg over.

Waanzinnig en je moet ook af en toe eens achteruit blikken.

Hoe zou het binnen een maand zijn als alle sneeuw weg is als hij al weg gaat.

De fjorden van boven gefotografeerd.

Het lijken wel de Hardanger of de Geiranger maar er liggen geen cruiseschepen in.

Vervolgens de N63 in gedraaid en ook ditmaal wauw.

Niet te beschrijven er staat grappig een verkeersbord aan het begin van deze euh grote tweenummerige straat. Met de aanduiding dat de "gravelweg" een voorangsbaan is (euh der komen geen zijstraten op uit) maar meer nog dat je er maximum 80km per uur mag op rijden ????

Wij deden het tegen 30km:uur en vonden het toch nog snel. □□□□

We crossen nu al 14 dagen door IJsland en der was ons gezegd dat er hier honderden Laug's , natuurlijke hot spring pools te vinden zijn waar je kan in gaan relaxen.

Tot nu toe gezocht en gezocht ... maar geen gevonden.

Tot plots hier op de N63 het Reykjafjardar Laug.

Dit is het nu, het ultieme. Mijn Eega kon niet snel genoeg zijn om er in te liggen. □□

□□

Na een uur of twee was de bouillon klaar bij 41 à 42°. Nog wat peper en en zout, een selder,

een prei en de soep was klaar. Laat de kanibalen maar komen.

Don't stink and drive mag wel eens naar de carwash want hij stinkte een beetje.

Verder de N63 af gereden waarbij we nog een persoonlijk strandje van 2km vonden en dan tweemaal over de fjordbergen met hellingen tussen de 10% en de 15% maar uiterst mooie wegen en geen gravel telkens van nul tot 500m hoog en dan steil terug naar beneden.

Serius op de motor moeten remmen.

Effen de N62 op gedraaid en we hadden de ideale rustplaats.

19u30 Vlaamse tijd hier 17u30 en genoeg afstand gedaan.

RONDJE IJSLAND Zondag 10 juni 2018

Na ons hot yube badje van gisteren de N6& verder gevolgd.

Een eindeloze weg fjord in fjord uit 100km aan één stuk. Mooi. Van Reykjanes tot Isafjordur.

Dan de N60 ingedraaid om even erin een (speciale) tunnel in te rijden.

Ene met een T kruispunt er midden in. In Noorwegen al veel gezien, ronde punten in een tunnel maar nog geen T. Dus wij even de N65 in gedraaid in de tunnel. Om de fjord te bekijken. Dan terug tunnel in en verder getunneld in de N60.

Vanaf Holt de berg over om de fjord af te snijden.

Zeer mooi en foto's kunnen dat niet weer geven. Bovendien is stoppen om het te bekijken quasi onmogelijk.

Een in Pingeyri wordt het al te gek.

De hoofdstraat waarmee we de berg over moeten veranderd in gravel.

Aan 10% of meer naar boven en naar beneden op gravel 30km aan 20km per uur.

Schuet niet op maar hoeft ook niet want deze streek is niet te beschrijven laat staan met foto's weer te geven. Doet me denken aan de trollstigen in Noorwegen hoewel die zeker nog mooier is.

RONDJE IJSLAND Zaterdag 09 juni 2018

De N717 en N716 retour na het uitslaappunt.

Dan de N1 nog effen om dan de N68 in te draaien.

Da is weer ne goeie lange en met serieuze stukken gravel.

Vermits het regent geen stof. Ook de gravel is hier wat zachter. We denderen niet zo hard. Wat gladere weg tussen de gravel door. Geen tegenligger te bespeuren dus uit veiligheidsoverwegingen neem ik het midden over de lijn (als er een is want bij gravel gaat da nie) van de baan om de schapen te vermijden.

Ik heb er in begin al een dood gereden en dat wil ik geen tweede maal mee maken.

Duizenden schapen links en rechts van de weg in heel IJsland.

En der staat wel draad maar blijkbaar is dat enkel voor de show.

Al zeker vijf keer net niet een lammetje mee gehad.

Even het schaapmuseum binnen gewipt. Welke musea gaan ze nog hebben?

Toch geen wandelweer door de regen. Dan de N61 op om aan het volgende N1

tankstation nog maar eens de modder af te wassen want het was geen stof op de gravelwegen maar modder.
Volgende dorpje is pas na 200km fjorden ... maar het zou volgens Michelin allemaal mooi moeten zijn.

Nu in de hot tube duiken in Reykjaneslaug.

RONDJE IJSLAND Vrijdag 08 juni 2018

Na nachtje op de parking Beerbad terug de N82 op.
Effen na Darvik een konijnenpijp van een tunnelleke en dan de N76 in gedraaid. De N76 helemaal af gereden nog drie tunnels van 8km den ene na de andere. Mooie verzichten en groene Michelinwegen. In Hofsos een havenwandeling.

De N75 laten we links liggen dat hadden we al gezien.
We volgen de N1 tot in Blonduos een stuk N1 dat zeer mooi is.
In Blonduos springen we net voor sluitingstijd het textielmuseum binnen.
Geen fotos (tablet vergeten n de camper) gemaakt maar toch mooi.
Verder de N1 om dan rechts de N716 en N717 in te rijden als afsluiter van de dag nog 10km gravel mee te pakken (we hadden vandaag nog geen gravel en dat kan niet.) om dan in Storaborg naar de vulkaan dito versterkte vesting (Ze weten het niet zeker was in 1000 voor christus) onze avondwandeling te maken.
Camper plat zetten op de gravel en rust achter de stukken.

RONDJE IJSLAND Donderdag 7 juni 2018

Lang, te lang geslapen. Even een 10km verder gereden de N821.
Het dal is prachtig en er zijn heel wat ideale weiden dus ik op scherp om de lucht in te gaan. Vandaar wat lang geslapen want de wind was al aan het opkomen en toen ik op 750m de berggraat wou over vliegen en volgen was er al te veel turbulentie.
Dus terug naar een 400m om dan heel de vallei tussen de bergen af te vliegen.
De foto's aijai ... ik beschik nog steeds niet over een deftig toestel en dus zijn ze allemaal mislucht :-)
Merde ma ja ben niet zo verhangen aan het maken van foto's zoals sommigen dat kunnen.
Kwam daar ook nog een twee motor vliegtuig door om te landen in Akureyri. Tof.

Na een uurtje in de lucht ... logisch dat we nog het luchtvaartmuseum van IJsland mee pikken.
Een prachtig overzicht van wat er sinds 100 jaar heeft rond gevlogen in IJsland.
Volgend jaar vieren ze hier hun 100jaar luchtvaart.
Ze hebben hier mooie (voor het grote publiek bekende) toestelen staan ... DC3, Piper, Cessna 140, Pitts, Fokker maar ook minder gekende zoals de Dauphin heli.
Ook enkele prachtstukken motoren zoals de Lymcoming, een 9 cyl ster en een motor van 747.

Op naar het motorcycling museum even verderop. De moeite ... wat een pracht van moto hebben ze daar staan. Veel te veel foto om ze te publiceren op FB.
Een springt er uitermate uit ... de Henderson uit 1918. Als wrak door een echte liefhebber op een stort gevonden bij oud ijzer. 20 jaar aan het opknappen geweest in 2010 had hij hem klaar.
Eerste ritje 2011 en in 2012 stierf de ongelukkige man ... 80 jaar.
Maar wat een mecaniek ... als je die kleppen ziet boven op de cylinders.
Amazing. Maar ook de rest. Maar ook de anders zijn boeiend als ik terug denk aan de Kreideler en de Zundapp waar we als jonge gasten mee in het veld crossten.
Een paar unieke Harly's, Triumph's.

In Akureyri nog effen gaan winkelen maar vooral ... en ijscreme gaan eten.
IJsland is het ijscreme land ... als je een winkelstraat vindt met een taverne of een N1 tankstation ... ijscreme in kilos met alle smaken, zelf a volonté samen te stellen Mat om het even wat ... waanzinnig. Ze etezn er zich hier een bukt van.

Soit en de dag kon nog niet stuk. <https://www.bjorbodin.is>.
Verder gebold tot in Arskodssandur en in plaats van of samen met een hot spring pool ook nog in een bier bad gaan liggen.
Kan het nog degoutanter. Ze brouwen daar hun bier, je mag er gaan in liggen in een bierbad
en tappen van het vat om dus zowel inwendig als uitwendig verbieren.
Na drie uur sauna, bierbad en hot tube met een onvoorstelbaar waanzinnig zicht op de fjord, links en recht de bergen met sneeuw en een blauwheldere hemel met een zonnetje om u tegen te zeggen en de baaie al even azuurblauw water ... exhausted ... naar de camper die we op de parking mochten laten staan en bed in.

RONDJE IJSLAND Woensdag 06 juni 2018

Na ons nachtje op de parking van het transportmuseum werden we om 6u30 ??? uit ons bed gebeld door Marjolein. Effen onthouden dat het op dat moment in den Belgique wel 8u30 is maar wij nog in onzen tram liggen.

Nu goe dan waren we ook vroeg weg. Wij aan einde N85 recht terug naar Myvatn. We wilden toch nog de Hverfjal vulkaan en voornamelijk de krater ervan de grootste van de wereld in zo een goed bewaarde toestand bekijken. Twee dagen ervoor waren we gaan vluchten voor de muggen.

Na heel wat zoekwerk om de vulkaan te vinden de parking bereikt aan de voet op N65°26 21 W16° 52 30 De muggen verwelkomden ons zeer graag.
Wij de vulkaankrater wand naar boven 165m hoogste en 120m laagste deel. De moeite om te zien als je er rond wandelt. Diameter 1000m omtrek 3141m. Een flukse wandeling die we in slakketempo op een uurtje deden. Is dit een "must do" zoals men vaak zegt. Het waw effect was niet zo extreem bij mij ten opzichte van reeds een pak andere zaken die ik mocht bewonderen.
Maar als je er langs rijdt is het zeker aangewezen om een bezoekje mee te pakken.

Hetzelfde met de Grjotagja die effen wat verder ligt. Alleen mag je er niet (meer) in gaan liggen. Het ondergronds bad, hot spring pool is nu 43° à 46° en niet aangewezen om er in te gaan liggen.

Beide evenementen zijn te bereiken over achte slechte gravel. Zo erg was het echt nog niet to nu toe. Ook gaan we dringend tocht eens een muggengaas moeten zoeken - kopen.

Terug de N1 op richting Akureyri om halfweg de Godafoss aan te doen. Hier is voor mij het waw effect veel intenser. De hoeveelheid water die er door stroomt is immens. De vorm doet me denken aan de Niagara watervallen in Canada. Die zijn 100m hoger en Een paar kilometer breed maar de verhouding is wel hetzelfde. Je kan je hier al voorstellen wat die waterval moet zijn en hoe die er moeten uit zien.

De planning was om nog de N844 te doen tot aan de Aldeyarfoss en terug te komen via de N842 maar teveel gravel is te veel. Trop is teveel ... wie zei het ook weer.

Dus op de N1 naar Svalbardseyri en intussen op zoek naar een tankstation om de camper alweer maar eens een poetsbeurt te geven. Mijn wegenkaart begint gaten te vertonen van het verplooiën.
Het is te laat (gesloten na 17u00) dus morgen het motomuseum, het industriemuseum en het vliegtuigmuseum

Een goed parkingske gevonden.

RONDJE IJSLAND Dinsdag 05 juni 2018

Er was eens beste facedagboek weer een dagje voorbij.

Wij gisteren avond de N87 in gedraaid op zoek naar een plek waar geen muggen zitten en waar we konden blijven staan. Je kan het al raden, de N87 is gravel maar bovendien loopt die pal noord waarts en met de uiterst laag staande zon net boven de horizon niet te doen. 40km Zon in de ogen en met zonnebril niks te zien. Soit halfweg dan toch een mooi plat plekje gevonden.

Zalige nachtrust na zo een natuurbad van 40°. 's Morgens verder de N87 tot in Rein waar we overal stoom uit de grond zien komen. Speciale ervaring. Een bron of well opborrellend 100° celcius staat ernaast. Er dus maar niet in gedoken. Ze gebruiken de warmte niet alleen voor de zwembaden maar ook voor de serres hier kweekt men ook paprikas blijkbaar, niet alleen in onze achtertuin Sint Katelijne Waver.

Na deze ervaring wij verder rechts terug, alweer of nog maar eens de N85 op richting Husavik waar we nog maar eens de camper kuisen aan een N1 tankstation kwestie de vorige 40km weg te spoelen.
Nadien even een ommetje maken tot in Audbjargarstadir.

Mooie weg en terecht door Michelin groen aangeduid op de kaart.
Een middag kustwandeling langs de cliffen, tof.
De ganse weg hing er mist tot mijn spijt want er waren prachtige weiden en er was geen wind ik stond scherp om een vluchtje te maken.

Dan maar het folkmuseum aan gedaan langs de N85. Grappig, de eigenaar, oprichter etc doeal was zelf bijna Folk geschat 85 zo oud als de straatnummer. Maar een lieve man en vermits hij waarschijnlijk maar zeer sporadisch bezoekers over de vloer kreeg, super enthousiast om ons alles in detail te tonen en uit te leggen. Voornamelijk zijn foto album met Begische postkaarten van oa Brussel en Antwerpen waar er toch wel prachtige staaltjes van begin jaren 1900 tussen zaten.
Bovendien een pak zaken gezien die me aan mijn jeugd herinnerden.
Koffiemolens, Leuvense stoof, radio's etc Niet echt om er speciaal naar toe te rijden maar als je er passeert is het mee genomen.

Verder nog maar de N85 om aan het transportmuseum in Ystafelli te belanden. Daar wordt ik wild van. Der staan daar onvoorstelbare mooi stukken binnen in diepglans gespoten zoals dat destijds hoorde. Een bende gepassioneerden waarschijnlijk die zich er met hard en ziel aan inzetten om die oude voertuigen op te knappen. Het zijn er allemaal die in IJsland gereden hebben zei de man achter de kassa. De mooiste ivindt ik de groene mercedes uit 1955 waar ik nog in gereden heb. Puur klasse.
Ook het werkhuis waar men nog aan het knutselen is aan een Ford is echt de moeite waard. Het lijkt allemaal rommel maar om oude voertuigen in oorspronkelijk staat te krijgen moet je euh rommel bijhouden.

We mogen op de parking van het museum blijven staan, lief van de man.
Het geeft me nog de mogelijkheid om ook alles wat buiten staat nog eens af te lopen na het lekkere eten dat mijn eega aan het bereiden is.

RONDJE IJSLAND Maandag 04 juni 2018

En op wij verder de N85 ... ik vermoed een van de langste na de N1. Zeker 150km waarwan 100km gravel. Moet er nog fijn stof zijn? Hier is er genoeg ... en niet van de verguisde diesels.

Mijn facedagboek wat aanvullen. Waarschijnlijk een nieuw woord hoewel blog is wat korter maar je weet nooit dat het navolging krijgt. □□□□

Geen zon vandaag. Overtrokken wokendek. We rijden de N85 verder af .
Voor wie wat minder tijd heeft is deze omweg niet aan te raden.
Er valt buiten de mooie verzichten en wat "wist je datjes" weinig te beleven.
We volgen niet de N870 rond de kop van IJsland. Dat is enkel gravel.
Wistje datje dit is de kop van IJsland het meest noordelijke punt.
Het raakt net de poolcirkel en ligt op dezelfde hoogte als de Lofoten in Noorwegen.
Als je aan de vuurtoren gaat staan zal op 21 juni de zon niet meer onder gaan.
We zijn nog maar 5 juni, we gaan er niet op wachten.

We hebben de zon in Noorwegen de ganse tijd boven de horizon gezien gedurende twee weken.

We snijden dus de kop af via de N85.

Wistjedatje dat deze weg pas in 1972 met een landrover door een koppel IJslanders dwars door de bergen werd afgereden. Pas sinds 2012 ligt er een straat op de route die ze afreden. Het eindpunt dorpje Kopasker heeft 119 inwoners en werd bij de vulkaanuitbarsting in 2010 en de bijbehorende aard beving van 6.3 op de schaal van richter, van de kaart geveegd.

Bedoeling is naar de Asbyrgi cliffs en alle daarachterliggende watervallen te rijden en te wandelen

Op een bepaald moment hebben we de keuze de N864 of de N862.

De N864 wijst naar de Dettifoss die we zowieso willen bekijken.

Dus beslissing N864 naar zuiden en N862 terug naar het noorden.

Blijkt een bar slechte beslissing te zijn geweest. De Hagfragilsfoss, de Dettofoss en de Selfoss ... de zijn allemaal zeer mooi maar we gaan de lopen van de miljoenen muggen.

Echt niet te doen en een totale afknapper. We hopen dat het niet zo blijft in de rest van IJsland want dat is geen optie. NIET te doen, niet te doen. Je ziet de muggen op de foto's.

Heel de N864 lijkt wel alsof je op de maan zit.

Stenen, rotsen, gravel, stof ...

Na de N964, je ziet de enkele auto's kilometers ver rijden vanwege de stofwolk die ze achterlaten, ligt in onze camper een stoflaag op alles en nog wat. We kunnen alle kookgerei, potten en pannen terug afwassen door de stoflaag die er op ligt. Het dashboard ziet er niet uit.

Vermits het zo erg is beslissen we de N862 naar net National park en de watervallen aan de andere zijde niet meer terug terug te rijden. Spijtig want het is uniek.

Dan maar de N1 richting Myvatn. Net voor de heuvel waar we met 10% over moeten liggen daar een aantal poelen en op den berg ook nog ... modderpoelen die Vverschrikkelijk stinken naar de solfer. We zijn er als goeie toerist gestopt. 'T ja kokende moderpoelen allom maar de muggen waar er ook nog.

Als ik het geweten had een muskietennet gaan kopen in de AS Adventure. Nog erger dan Schotland. Hoe dan ook wij toch maar den berg op en over tussen de rookpluimen van de opstijgende euh ik weet niet wat maar het stinkt. Een uurtje gewandeld en muggen verjaagd.

En dan op 10% het colletje over. En vlak erna ... hot spring pool bleu lagoon.

De zon is er al een paar uur door gekomen duuuuuus een uur in het warm bad gaan liggen. 41° celcius.

Dan de N87 in on een slaapplaatje te zoeken weg van de drukte want hier voeren ze de toeristen mat bussen aan.

RONDJE IJSLAND Zondag 03 juni 2018

Vannacht weer veel wind op storm af. Zeeziek worden in bed....

"Geparkeerd" aan begin van de N901 en zoals gewoonlijk niet wild gecampeerd □□
□□

De N901 in gereden om halfweg op een mooi plaatsje te ontbijten.

Na zowat 20km o^ een euh dorpje ala oudheid gebotst. Een zalige rust dat dat uitstraalt.

Effen een mini ochtendwandeling en nadien een tas thee in de lokale taverne.

Stllte met zicht op de berg dito vulkan de Askja die 80km verder ligt.

Of neen de Herdubreid. De Askja zagen we aan begin van de 910.

Spijtig maar ze verhuurden hier geen 4x4 want anders konden we naar de krater off road over de F905 of andere.

Vreemd zijn tegen de huisjes naar analogie met vroegere tijden plakketten graszoden tegen de muur gestapeld 1m dik om te isoleren. De groene jongens bij ons, de alternatieven, beginnen bij ons ook zo

zot te doen tegenwoordig ... huizen met strobalen van een meter dik. Hoe gek kan je zijn. Maar hier heeft het lokale Bokrijk zijn charmes. Ook op de daken graszoden. Antwerpen kan er wat komen van leren met zijn groenedakenregelgeving. □□□

30km en maar één voertuig tegen gekomen, een touring buswat zoekt die op de N901.

Na 30 km moois maar voornamelijk gravel stof aan het einde terug rechts de N1 op richting N85.

Ik hoop dat de chapes (stofkappen) over de steekassen goed stofdicht zijn want anders zullen de aslagers het snel laten afweten. En terug thuis dringend een nieuwe motor stoffilter laten steken vermoed ik zal nodig zijn.

Maar vandaag heeft Michelin me toch een aantal keer in de steek gelaten.

Na de N1 de N85 in gedraaid. Deze staat als secundaire weg gemarkeerd met de helft zowat 30km gravel. Niks is minder waar ... zo goed als de N1 en bovendien zonder gravel.

Dan na 30km de N920 goeie weg maar staat niet op de kaart.

De N920 dan maar genomen want diegene die we wilden doen de N919

parralel aan de N920 is gravel. En dan nadien staat de N917 als gele niet gravel weg aangeduid en dit is dan weer wel volledig gravel. Shame on Michelin.

In Vopnafjordur getankt, buitenzijde stof er weer eens af gepoetst met de spuitborstel en ook even binnenin gestofzuigd. Het gravelstof zit in onze neus. Maar goed nog 50km de N85 gevolg langs de kust waarvan 30km gravel tot in Fell waar we blijven staan.

RONDJE IJSLAND Zaterdag 02 juni 2018

Goeie maar stormachtige nacht gehad. Ik denk dat de MH soms 10 cm opzij bewoog. Hoewel het heeft maar een uurtje geduurd die wind. Logisch als je daar staat boven op een open vlakte.

Dan maar even 20km terug de N910 gereden om dan aan de rand van het natuureservaat van de Snaefell onze ochtendwandeling te doen. 150m up en down door de sneeuw, de moerassen en over de Vulkaan as. De berg is een hoop vulkaan as. Wel een foto ervan gemaakt maar eigenlijk zie je dat er niet op. Niet te fotograferen dus, je moet er op gestaan hebben.

Dan via de N910 en de N931 links van het meer 73km terug naar Egilsstadir, het N1 tankstation waar we op 29 mei onze gasflessen gewisseld hadden. Alles een onderhoudsbeurt geven was de boodschap.

Tanken want den diesel was al wat gevorderd.

Den camper wassen je kan dat aan elk tankstation aan de speciaal ingerichte plaatsen. Handig maar nodig want alles zit onder het stof van de gravelwegen. Via de ventilatie tot in ons bed. Wat gaat dat binnen zeven weken zijn. Onszelf ook gedoucht en water ingeslagen.

We laten de N94 links liggen hoewel gepland. Direct de N1 (en ook de N925 en N917 rijden we voorbij) tot aan de Rjukandafoss iets voor Skjoldofsstadir.

Avondwandeling er naar toe aan de voet maar te moe om nog tot boven te gaan.

Wat verdeop draaien we de N901 in waar we denken te overnachten.

RONDJE IJSLAND Vrijdag 01 juni 2018

Voila we zijn 1 juni. We staan op om 7u00 met een stralend zonnetje en geen sikkepit wind langs de N933. 7u00 want we zijn wakker vermits eigenlijk al 9u00 BE tijd. Helder blauwe lucht.

Naar gewoonte rijden we eerst een half uurtje naar de volgende leuke lokatie.

Kwestie van wakker te worden en honger te krijgen.

Nu is dit aan de start parking wandelweg naar de Strutsfoss waterval.

(Ik zou eigenlijk het woord waterval weg moeten laten in mijn dagblog want foss betekent al waterval.)

We rijden dus na de N933 rechts van het meer wat puur gravel was, de N935 op.

Het eerste deel +- 4km is terug asfalt maar dan wordt het 10km gravel.

De N935 loop dood op de parking van de Strutsfoss wandelingstart.

Het bordje vermeld niet hoe ver het is dus maar met het worst case senario rekening houden en voldoende drank en food voor mijn eega mee nemen. Nog wat astronauten drank ook.

De foss is blijkbaar hoger dan die van gisteren, 120m maar ze is licht gesplitst in 20m en 100m dus ze krijgt niet de waardering als de Hengifoss. Ze is ook wat te ver en te diep weggestopt om massatoeristen aan te trekken. Ze is niet of weinig vermeld in tourist info dus leuk voor ons, da is wa we willen. Alleen in IJsland zijn de aanduidingen maar mager ... ze moeten eens in de leer gaan in Oostenrijk of Zwitserland. Niks staat er op de panelen. Je zou verwachten ... de lengte van de wandeling of de geschatte tijd voor al dan niet een geubte wandelaar maar liefst beide. Niks dus hier.

Maar mooie wandeling een berg vol purperen Lupninen ofte paardestaarten. Bij ons verkopen ze dat in de bloemenzaken hier staat dat als onkruid een volledige bergflank vol. Vier uur heen en weer 175m up en down.

In andere landen CH, A, F ... staan boven op de berg of op einde van de wandeling een kruis met daaraan eenbakje met een boekje. Hier is dat enigzins anders blijkbaar. Der staan hier geen kruisen. Aan einde wandeling vb aan de foss steekt der een bruine PVC buis in de grond met een deksel. Daarin het beruchte boekje met stempel. Je kan er je zieleroesel in kwijt. :-)

Voor het overige een rustige dagtrip ofte ochtend wandeling.

Ge kunt hier niet van het eiland dus het is hier Temptation Iceland.

Goed voor de test van de relatie ... heel de dag op mekaars lip zitten. :-)

voor ons lukt wel na 44 jaar ... maar die na ons komen

Om die temptation een beetje in toom te houden ... een beetje romantiek.

We hadden een kratje (5liter) wijn mee ... gesmokkeld want je mag maar 1 liter invoeren.

Ma goe wat niet weet niet deert. Dus die kunnen we nu romantsich opdrinken in onze luie strandstoelen in het zonnetje. Zal net genoeg zijn voor zes weken want drank is hier verschrikkelijk duur.

Na een uitgebreide maaltijd : soep met krakertjes wij verder. Even overwegen of we de N910 wel zouden nemen want aan de start staan nogal wat waarschuwingsborden. 52 km het binnenland in,

waarschijnlijk de enigste weg die doenbaar is voor een niet 4x4. Dus als we de hooggelegen binnenlanden willen bekijken moeten we het waarschijnlijk hier doen.

Het is geen F weg want op alle F wegen moet je 4x4 hebben. Maar ik las aan het begin dat aan het einde de dam stond

die ik wou gaan bekijken. En er was geschreven op de borden dat deze gecontrueerd was tussen 2003 en 2006 en in 2009 (de hydrocentrale) In gebruik werd genomen.

Dus ik verwachtte dat men daar wel een degelijke straat naartoe zou gelegd hebben om al dat materiaal en de vrachtwagens naar daar te brengen. Mijn idee werd bewaarheid.

Bleek een tweerijstroken weg te zijn van begin tot einde ... geen gravel dus.

Toen ik thuis mijn planning maakte kon ik het niet weten ... of wel maar ik was niet gaan kijken op google streetview. Soit wij de N910 op.

Eerst 400m met haarspeldbochten naar boven. (Dezelfde kam die we de dag voordien te voet gedaan hadden naar de Hengifoss) om dan op een vlakte te komen op tussen de 500 en 600m.

Wat een Waw effect, fantastische 50km zeker omdat er links en recht langs de weg nog sneeuw ligt.

Binnen een maand zou dat niet meer het geval zijn.

Alleen al het uitzicht ... 50km ver kunnen kijken zonder één obstakel.

Aan het einde van die 50km zie je gedurende gans het traject dienen enen berg, de Snaefell, de hoogste berg van IJsland (1833m) die niet bedekt is met of door de gletsjer.

Plat en permanent die ene berg waar je een uur naar toe rijdt ... waw effect is compleet.

Twee autos tegen gekomen en een touringbus met toeristen. Dus als een bus er over kan wijs dus ook.

Na 50km de dam ... nog zoiets. Nog nooit gezien en als ingenieur het summum.

Ligt aan de rand, de achterzijde van de reuzegletsjer, de Vatnajokull, die IJsland rijk is.

Wat een staaltje van techniek ... niet één dam maar twee tussen de bergen.

Net daar uit gekozen. Levert voor de helft van de IJslanders electriciteit 600MW ofte zoveel als een kerncentrale. Der staat zomaar eventje twee miljard kubieke meter water in het meer als het vol is.

50km buis hebben ze gegraven met een boor (genre zoals ze ook de metro in Antwerpen hebben gegraven of beter geboord.) Aan 25m per dag hebben ze er 4jaar over gedaan om die tunnels te graven tot aan de hydrocentrale.

Echt maar te goei 3 jaar omdat ze met vier boren gelijktijdig bezig waren.

Tunneldiameter 7,5m. De meeste toevoer van water is in de maand augustus als de geltsjer het snelste afsmelt. Nu ligt er nog ijs op het meer.

Op het topmoment loopt er door het spuikanaal, waar tweemaal de hoeveelheid van de rivier qua capaciteit door kan, 2200m³ per uur. De kloof ingesleten door dit water is spectaculair.

Fotos geven een idee daarvan voor zover een foto dat kan weergeven.

Tot zover enige technische informatie die tot de (mijn) verbeelding spreekt.

Ik blijf daar met fascinatie op staan kijken.

Nu patatjes met kip en groentjes. Morgen vroeg nog steeds geen brood.

RONDJE IJSLAND donderdag 31 mei 2018

Goed en rustig geslapen dus mijn vrouwtje kan er weer tegen aan hopelijk. :-)

Wij verder de gravel van de N95 afgereden en dan kwam er ook terug wat asfalt.

Rechts de N931 in gedraaid en een prachtig meer beginnen te volgen.

Na een 15km de N933 en patat dat was het sé, overal rond het meer weiden alom.

Geen wind dus niet getreuzeld ... vliegmachien uit de koffer gehaald en klaar voor een ochtend (of voormiddag) vluchtje. We geraken hier niet uit de tijd. Leven op BE tijd maar klokken op IS tijd. Dus laten we zeggen ochtendvluchtje.

De toeristische trekpleister van de omgeving even gaan overvliegen en wat kiekjes

schieten.

De Litlanesfoss en Hengifoss watervallen. Maar ook nog even een ommetje richting de kolosale gletsjer, alé alle richtingen en kloover in de beegwand waar het water naar beneden donderd van uit de hoogte bekeken. Een uurtje in de lucht gehangen met een max van 750m. Daarboven werd het wat te turbulent want dat is de berghoogte.

Na de landing effen de plannen gewijzigd. Wandeling naar de waterval was pas voorzien voor binnen 2 dagen maar het weer is zo mooi dat uitstellen (en misschien slechter weer treffen) geen optie (of wraakroepend) zou zijn. Dus effen het meer over gestoken en de wandelschoenen aan getrokken.

Wandeling naar de watervallen 2,5km en 200m hoog ... een makkie.
Maar dat is zonder de waard (HC) gerekend. Eens de voet van de waterval geexploreed,
prachtig overigens en eigenlijk een must, even wat hoger gekeken.
Wij een zijsprong gemaakt, de bled in, naar de top van de waterval.
Nog effen in onherbergzaam gebied met klim en klauterwerk 200m hoger.
Het summum op 450m de top van de waterval en nog twee grote watervallen die de doorsnee toerist niet ziet maar waarvan ik het bestaan 's morgens tijdens mijn vluchtje gezien had.
Mooi om te weten dat je de lagen in de waterval wand ziet.
Telkens van een vulkaanuitbarsting.
Een laag lava, basalt waarom een laag vulkaan is gevallen.
Vulkaan met veel ijzer erin aan de opervlakte dat door oxidatie roest.
Dan een paar of veel jaar later opnieuw een lavestroom er over van een nieuwe uitbarsting.
En zo gaat dat door ... je ziet mooi de bruinrode ijzerroest aslagen in de waterval wand.

De plakaten zeggen (en dus moet ik dat geloven) dat het de grootste waterval is van IJsland.

Nu ja wat is de grootste Breedste, hoogste, langste, met meest water debiet etc ...
Ik ga er van uit dat ze de hoogste bedoelen ... 118m.

We hebben chance zo vroeg op het jaar te zijn.

De massa toeristen zijn er nog niet op de weg naar de Foss.

Dus rust en rust en rust als je je op de heuvel neerplakt en de omgeving observeert.

Nu een BBQ aansteken ... der ligt nog een zak houtskool in de koffer.

En die mag op. We hadden wat kip gekocht in de Netto twee dagen geleden.

De dagen zijn te lang hier. Zonet een warmwater bronbad gevonden ... misschien daar nog effen in duiken. Kan deugd doen.

Alleen ... Bart Peeters geeft problemen. We hebben GEEN brood voor morgen vroeg.

RONDJE IJSLAND woensdag 30 mei 2018

Gisteren avond nog even onze klassieke avondwandeling in het natural park gedaan aan het einde van de N92 die dood loopt. De Easter Caves hebben we niet gevonden. Volledig aan het einde van de N92 blijven staan en er ons doodop in onzen tram gekropen.

Het was nog licht toen we er in kropen en het was licht als we er terug uit kwamen. Vermoedelijk wordt het niet meer donker maar dat weten we nog niet.

Vanmorgen, we mogen in onze pollekes wrijven, nog steeds mooi weer. Zonnetje alom. 's nachts temperatuur van een goeie 5° overdag 12° een goeie schatting. Maar in de zon is het aangenaam warm. Ideale temperatuur om te wandelen.

N92 terug gereden en na de tunnel ontbijtje en dan een leuke kustwandeling over de kliffen. (N65°2'46" W14°0'53") Twee uurtjes doet deugt de rust die er heerst. Hilde heeft er haar persoonlijk stukje strand gevonden. Alleen de op de pankarte aangekondigde zeeleeuwen en zehonden hebben ons geen goeiedag komen zeggen.

Vervolgens een stukje N1 en dan de N955 langs de kust.

De doorsteek tunnel van de N1 laten we links liggen.

De N955 tot in Faskrudsfjordur is prachtig.

We hebben het wegenspelleke nu door:

Rood gemarkeerd ééncijferbaan op de michelin kaart (is alleen de N1) is de ringweg tweerichtingsverkeer

Geel tweecijferbaan (N92) is geel gemarkeerd op de kaart en is nog volledig geasfalteerd en gaat vlot.

Wit driecijferwegen (N955) is deels gravel met (veel) putten en deels asfalt.

Komt dus dik in orde. :-)

Dan de N96 tot in Breiddalsvik. De baaien of fjorden zijn overal wondelijk en het contrast en de vergezichten met de bergen er rond met de sneeuw er op, te veel om te fotograferen dus daar maar mee gestopt.

Vandaag druk verkeer gehad. :-)

In IJsland is gewoon verkeer 1 auto op 100km tegen komen.

We hebben er twee gezien dus dat is druk verkeer.

Ik vermoed dat ze van fille spreken als je drie auto's tegen komt.

In Noorwegen heb ik een rendier dood gereden een paar jaar terug. Ben vandaag dus opnieuw een moordenaar. Ergens op de N955 sprong toch wel een moederschaap met twee lammetjes net voor mijn wielen de weg op. Eén lammetje had ik mee. We zullen dus hier nog maar wat beter uitkijken want het loopt er hier vol van.

Net zoals in Noorwegen vergeten we weer uur en tijd en eten we op de gekste momenten.

Kan het nog beter. Straks proberen een vluchtje te maken. Al preventief een jerrycan benzine getankt.

Wind te fel dus geen vliegweer hoewel er mooie terreinen te vinden zijn.

Dan maar de N95 in gereden. Was vroeger de N1 dwars door het land. Maar door een tunnel in de N96 is deze weg niet meer relevant behalve voor gasten zoals wij. En hoe dan ook het is de moeite om hem te nemen. Eerst 20km normale weg en dan 60km gravel. Maar een aanrader zeker nu er nog sneeuw op de bergen ligt. Hoe zeggen ze dat een "must do". De meeste toeristen laten deze weg vermoedelijk links liggen, ten onrechte. Halfweg aan het meer blijven staan om te overnachten. Leuk uitzicht en het zonnetje blijft van de partij.

RONDJE IJSLAND Dinsdag 29 Mei 2018 Seydisfjordur IJsland

Inderdaad, we komen om 9u00 lokale tijd aan in Seydisfjordur. Uitermate mooi zicht het binnenvaren van het dorpje. Iedereen (750 man) aan boord staat op het bovendek te genieten. Kan ook want het weer is formidastisch, zon allom. Een kwartiertje later zijn we ontscheept en rijden we richting Egilsstadir. In die 30km worden we direct getraakteerd op al het moois wat IJsland te bieden heeft. Het eerste wat we na een drietal kilometer voor geschoteld krijgen is de Gulufoss waterval en een eindje verder de Malufoss. Nu ja alles is hier waterval. Het loopt overal van de bergen, het smeltwater. Het is al direct een col waar we over moeten. Beide kanten bergflanken, Vermits we nog relatief vroeg zijn in het jaar, liggen nog vol met sneeuw. Je waant je in Oostenrijk. Alles heeft trouwens veel weg van Noorwegen.

Nog een tweetal lifters mee genomen om dan in het dorpje Egilsstadir te belanden aan een N1 tankstation. N65°15'38" W14°24'28"
Wat me vooraf een beetje zorgen baarde was gas vinden maar dat viel zeer goed mee. In dit tankstation de Belgische flessen achter gelaten en gewisseld voor gele IJslandse. Alles paste perfect. Vlak ernaast een "Netto" winkel, onze Aldi of Lidl. Kwam perfect uit. Alleen alles is er driemaal zo duur als bij ons. Begint al goed. We laten de N93 achter ons om de N92 helemaal af te rijden via Reydarfjordur tot in Neskaupstadur. In het eerste deel een mooie pas met waanzinnige zichten, een paar watervallekes enz. Effen een korte wandeling om dan verder door een tunnelke van even 8km lang het putteke einde van de N92 te bereiken na twee mooie fjorden.

Nog een poging gedaan om de twee wartime museums (der zijn er hier twee op een afstand Van 10km van mekaar) te bezoeken maar geen van beiden zijn open. Pas op 1 juni beginnen de IJslanders te denken dat er toeristen komen. Ze vergissen zich. :-)

Vraag is wat doen we ... daar een wandeling of gaan slapen?? Het blijft licht 's nachts dus wandelen kunnen we ook om 2u00. Maar eerst eten zegt mijn partner in crime.

RONDJE IJSLAND Maandag 28 Mei 2018 Faroer - IJsland

En we vaarden of is het voeren verder. Na een nachtje goed slapen (spijs dat het maar couchetten waren) belanden we zonder het te beseffen om 5 uur in de morgen aan de Faroer eilanden. Het aanleggen gebeurde zonder ons te wekken.

's Morgens lagen de Faroer er mooi bij alleen was de ochtendwandeling over alle dekken nogal aan

de koude kant bij 5° en een strakke wind. Zeker als je geen jas hebt omdat je die vergeten hebt in

de camper en die staat in een dek lager, onbereikbaar.

Als dat het vooruitzicht is voor IJsland dan ziet het er niet al te best uit.

Maar goed de voorspellingen voor IJsland zijn toch goed, veel zon en relatief hoge temperaturen voor wat je op een ijs land mag verwachten.

Een uurtje of twee "gemanield", gegeten en terug de sauna in gedoken.

Morgen vroeg 9 uur meren we aan in Seydisfjordur.

RONDJE IJSLAND Zondag 28 Mei 2018 Zeelucht

Zaterdag was en ook zodag is het stralend weer.

Een boterzachte zee, geen golfje laat genieten op de cruise perfect mogelijk.

Rondhangen op de dekken, in de strandstoelen liggen, hangen en roddel lezen zonder de onhebbelijke kotsneiging.

Ook nog een kolonie walvissen spotten en de passage van de Shetlandeilanden was prachtig.

Op dek 1 van de sauna genieten en een golfzwembad dat in se geen golfbad is maar wel golven heeft. Het heeft wat. Solarium laten we aan ons voorbij gaan, dan kan je beter in het zonnetje op het dek gaan liggen. Maar zon is niet aan ons besteed. Ook de gym - fitness zaal wandel ik voorbij om dat ik eerder lui van aard ben. Ne mens is niet gemaakt om te weren of zich moe te maken. Zelf het maken van een dagverslagje is er te veel aan. :-)

's Avonds nog wat genieten van live muziek en daarbij ook nog een quickstep en een swing kunnen doen. Ook van het eten geen klagen. De kok, een Pool, (niet van de noordpool) kent zijn vak.

Zelfssssss de prijzen zijn uitermate aanvaardbaar.

RONDJE IJSLAND Zaterdag 26 Mei 2018 Hirsthals - Faroer

De laatste 50km op ons dooie gemakken naar de boot (ah neen het is een schip naar het schijnt, boot mag je niet zeggen zoals je nooit banaan tegen een chiquita mag zeggen.) gereden en na een paar uurtjes aanschuiven, wij het schip op en weg de wijde zee in.

RONDJE IJSLAND Vrijdag 25 Mei 2018 Bremen - Hirtshals

Weinig spannend na 400km op zowat 50km van Hirtshals op een toch wel mooie snelwegparking beland en er dus gebleven. Skagen bunkermuseum www.sagen-bunkermuseum.dk

RONDJE IJSLAND Donderdag 24 mei 2018 Duffel - Bremen

400Km in één ruk naar Bremen. Euh en zonder ongelukken want dat is altijd wat we wensen.

Morgen nog 650km tot aan de Smyrilline Cruise naar Iceland.